

Dosar nr.*****
1*****

S E N T I N Ț Ă
în numele Legii

10 ianuarie 2020
Judecătoria Chișinău (sediul Centru)
Instanța compusă din:
Președintele ședinței
Judecător
Grefieri

mun. Chișinău

Maria Frunze
Victoria Țîntari, Maria Morari

Cu participarea:

Procurorilor în Procuratura Anticorupție- ***** , ***** și *****

Apărătorul inculpatului-*****

Inculpatului -*****

examinînd în ședință de judecată publică în procedura generală cauza penală privind învinuirea lui

***** , născut la ***** , domiciliat în ***** , cetățean al Republicii Moldova, de naționalitate moldovean, studii medii speciale, supus militar, celibatar, nu are careva persoane la întreținere, nu are grad de invaliditate, nu dispune de careva titluri speciale, grade de calificare și distincții de stat, posedă limba de stat, angajat în funcție de șofer în cadrul*****nterior judecat:

- Prin sentința Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din ***** , în baza art. *****Cod Penal, la o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de ***** cu privarea de dreptul de a exercita o activitate economico-financiară pe un termen de 1 an.

în comiterea infracțiunii prevăzute de art.326 alin.(1) Cod penal al Republicii Moldova

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

Cauza penală s-a aflat în examinare în instanța de judecată de la data de 16 mai 2018 pînă la 10 ianuarie 2020.

Procedura de citare legal executată.

Procurorul în Procuratura Anticorupție, ***** , a solicitat recunoașterea vinovăției lui ***** în comiterea infracțiunii prevăzute de art.326 alin. (1) Cod penal, și a-i stabili acestuia pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 2500 unități convenționale. Totodată, a solicitat

confiscarea în baza art. 106 alin. (1) și alin. (2) lit. b) Cod Penal al RM, de la inculpatul *****, contravaloarea a 300 euro la data executării sentinței, ca bunuri rezultate din infracțiune. Referitor la corpul delict a solicitat ca banii în sumă de 50 euro cu nr. *****ridicați prin procesul-verbal de ridicare din 07.03.2018 de la *****, care se păstrează la materialele cauzei penale, în conformitate cu prevederile art. 106 alin. (1) și alin. (2) lit. a) Cod Penal să fie confiscați în folosul statului, ca bunuri utilizate pentru săvârșirea unei infracțiuni.

Apărătorul inculpatului, ***** a considerat că, acțiunile lui ***** urmează a fi recalificate din art. 326 Cod Penal al RM în prevederile art. 190 alin.(1) Cod Penal al RM. A solicitat aplicarea în privința lui ***** a unei pedepse minime sub formă de amendă, fiind aplicate și prevederile art. 78 și art. 79 Cod Penal al RM.

Inculpatul, ***** a susținut poziția apărătorului său și a menționat că, se căiește sincer de cele comise.

A CONSTATAT:

Fapta prejudiciabilă săvârșită de inculpat, (temeiul real al răspunderii penale):

Astfel s-a constat că în luna octombrie 2017 cet.***** a absolvit școala auto din cadrul ***** după care a susținut proba teoretică la *****

Conform Anexei la formularul nr. *****din ***** , ***** a susținut proba teoretică a examenului de obținere a permisului de conducere pentru categoria ***** , cu calificativul „Admis”.

***** în cadrul discuției cu colegul său de serviciu, *****r, i-a comunicat acestuia că intenționează să suțină proba practică a examenului de obținere a permisului de conducere pentru categoria ”*****

Ulterior, ***** prin intermediul lui *****r a făcut cunoștință cu un prieten al ultimului și anume cu *****.

La 10.11.2017, ***** l-a telefonat pe ***** și în cadrul unor discuții, ***** a susținut că poate să promoveze examenul pentru ca ***** să obțină permisul de conducere pentru categoria ”B” la ***** din cadrul *****”, iar în acest sens este necesară suma de 400 euro, dar pe ***** o poate ajuta doar pentru 350 euro.

În continuare, la 13.11.2017 în apropierea cantinei de pe *****unde lucrează în calitate de bucătar ***** , ea s-a întâlnit cu cet. ***** , care susținând că are influență asupra unor persoane din cadrul ***** fără să dea careva nume, a pretins personal și a primit bani în sumă de 350 euro, care conform cursului valutar oficial la 13.11.2017 constituiau echivalentul a 7171 lei, pentru promovarea cu succes a probei practice a examenului de obținere a permisului de conducere pentru categoria ”B” de către*****

Ulterior, ***** nu a susținut examenul de obținere a permisului de conducere pentru categoria”B”, respectiv, la 13.02.2018, ***** în cadrul unei discuții cu ***** , i-a solicitat acestuia să-i restituie banii și actele de școlarizare, iar ***** la rîndul său a scris o recipisă precum că îi va restitui banii în sumă de 7 000 lei pînă la 23.02.2018.

La 07.03.2018 în jurul orelor 08:40, aflîndu-se în mun. Chișinău, în apropierea cantinei, de pe str***** , unde activează în calitate de bucătar ***** , i-a restituit ultimei o bancnotă cu valoarea nominalului de 50 euro, cu nr*****

Astfel, prin acțiunile sale intenționate, ***** , a comis infracțiunea de *trafic de influență, manifestată prin pretinderea și primirea de la ***** a sumei de 350 euro, primul susținînd că are influență asupra unor persoane publice pentru promovarea cu succes a examenelor de către ***** la subdiviziunile Direcției calificare a conducătorilor auto, pentru obținerea permisului*

de conducere auto pentru categoria "B", faptă prejudiciabilă prevăzută de art. 326 alin. (1) Cod penal.

În ședința de judecată, **inculpatul** ***** a declarat că, a făcut cunoștință cu ***** prin intermediul unui prieten. Aceasta l-a telefonat și i-a comunicat că are nevoie să susțină proba teoretică la ***** A indicat că i-a cerut acesteia suma de 350 euro, ***** i-a transmis banii în cantina în care activa aceasta, în regiunea*****

A declarat că, tatăl său avea nevoie de o intervenție chirurgicală în sumă de 18 000 lei. Nu îi ajungeau bani și el s-a gândit că va lua banii de la ***** apoi îi va restitui sau o va ajuta să facă ore practice cu mașina sa pentru a susține examenul. După câteva luni nu a restituit toți banii deoarece nu avea bani și a scris recipisă. Regretă foarte mult cele comise.

A menționat că, nu a avut scopul de a o ajuta pe ***** să obțină permisul de conducere și la moment singur învață pentru alte categorii a permisului de conducere și cunoaște care este situația. A solicitat să îi fie aplicată o pedeapsă mai blândă.

Fiind întrebat de avocat, a declarat că, după ce a restituit 50 euro, peste o săptămână a fost chemat la CNA, ulterior i-a restituit lui ***** suma de 300 euro și a mai scris o recipisă pe care a transmis-o în cancelaria CNA.

La întrebările procurorului a comunicat că, a luat banii de la***** în luna noiembrie-decembrie a anului 2017. Ea l-a rugat să obțină permisul de conducere. Din start, i-a spus că are pe cineva care ar putea să o ajute la obținerea permisului de conducere și a spus un nume. Nu a încercat să caute persoane ca să o ajute pe ***** , ci avea intenția de a restitui cât mai repede banii.

La întrebarea instanței de judecată a indicat că, avea nevoie de bani pentru tatăl său, și că i-a dat de înțeles *****ă se va urca la volan să facă careva ore practice și urma să susțină examenul pentru obținerea permisului.

La întrebările procurorului, a comunicat că, a făcut cunoștință cu ***** prin intermediul unui prieten de-al său cu care aceasta lucra la o cantină. I-a spus că o va ajuta să susțină examenul și că va vorbi cu o persoană pe nume *****. A inventat acest nume pentru a obține banii, dar de fapt nu cunoștea pe nimeni. ***** a dorit să facă cunoștință cu persoana pe nume ***** , însă i-a spus că, este imposibil, deoarece nimeni nu face cunoștință în asemenea situații.

A mai indicat că, a avut intenția de a o ajuta pe ***** cu ore practice. Nu cunoaște ce a discutat aceasta cu *****

La întrebările avocatului a menționat că, este vocea sa în discuțiile telefonice. A mințit-o pe***** că, are o cunoscută pe nume ***** , dar de fapt nu este nici o persoană cunoscută prin care poate ajuta la obținerea permisului de conducere. Dacă avea vre-o persoană cunoscută, crede că îi rezolva problema lui ***** . Cunoștea în anul 2015-2016 o doamnă care făcea asigurări, ajuta la perfectarea permisului de conducere.

În ședința de judecată, **martorul** ***** , a declarat că, au făcut cunoștință cu inculpatul prin intermediul unui prieten de al lui, cu care ea lucrează împreună. Nu putea obține permisul de conducere și a întrebat dacă cunoaște pe cineva care să o ajute. Acesta a spus că știe, dar trebuie să vorbească cu el personal și i-a dat numărul de telefon a lui ***** . L-a sunat și s-au întâlnit. Au discutat în privința permisului și ***** a zis că face permisul de conducere cu 400 de euro, dar ca pentru cunoscuți cu 350 de euro. L-a întrebat când îi poate da banii.

A comunicat că, peste trei zile după discuție, ***** a venit la ea la lucru ca să ia banii. L-a întrebat dacă banii trebuie să îi dea în euro sau în lei, la care inculpatul a spus că în euro. A fost

la bancă a schimbat banii, apoi s-a întors și i-a dat banii lui *****. Acesta i-a comunicat că, maxim peste o lună sau două va rezolva întrebarea.

A așteptat timpul dat, dar fără nici un rezultat. Îl suna pe inculpat, îi scria mesaje, iar acesta încerca să se eschiveze motivând că, nu are timp și că este ocupat.

A mai indicat că, a așteptat vre-o trei luni, apoi trebuia să plece în *****Cît era în Turcia țineau legătura prin viber cu inculpatul, iar acesta invoca diferite motive. I-a comunicat că, posibil să rezolve problema și că trebuie să vină acasă. S-a întors acasă, însă nimic nu s-a rezolvat. I-a comunicat inculpatului să-i dea banii surorii sale sau mamei, iar inculpatul a zis că va întoarce banii, fiindcă nu poate rezolva întrebarea. A discutat cu profesorul de la școala auto, care i-a zis că, doar CNA o poate ajuta în această situație, unde s-a și adresat.

La întrebările procurorului a comunicat că, odată cu banii a transmis și actele care confirmau că a absolvit școala auto. Actele i le-a restituit ulterior, iar banii i-a primit cu ajutorul CNA. Inculpatul i-a spus că, are un cumătru de al tatălui său, care o va ajuta. I-a spus că o va ajuta cînd se vor mai liniști apele. Prima sumă de 50 euro, i-a restituit-o cînd a fost la CNA.

A comunicat că, a venit de peste hotare special pentru a susține examenul, iar ***** i-a spus că este ocupat. I-a spus că, va veni mașina cînd se va duce să susțină examenul să o ia precum că, a fost în oraș și a susținut examenul.

La întrebările avocatului a declarat că, inculpatul i-a restituit toată suma de bani și nu are careva pretenții față de acesta. A înțeles că, inculpatul nu a rezolvat nimic cînd i-a întors actele și că acesta a luat banii, a înșelat-o.

A indicat că, inculpatul evita să vorbească, să o vadă și să discute. S-a considerat înșelată și nu a avut posibilitatea de a perfecta actele ilegal.

A mai declarat că, ***** nu a organizat ca ea să meargă la examen și a început să o sune cînd aceasta se afla în spital.

În ședința de judecată, **martorul *******, a declarat că, ***** l-a rugat să îi facă cunoștință cu un băiat. L-a ales pe Vlad și l-a rugat să îi dea numărul de telefon al acestuia. Peste o zi ***** și ***** s-au întâlnit. ***** i-a comunicat că, achită niște bani pentru ca ***** să o ajute. Peste ceva timp inculpatul a început să îi restituie banii și au scris recipisă.

La întrebările procurorului, a comunicat că, ***** i-a zis să îi facă cunoștință cu un băiat, însă nu a indicat că, dorește să obțină permisul de conducere prin intermediul lui *****.

A subliniat că, nu i-a spus *****ă, ***** ar putea să o ajute să obțină permisul de conducere. După ce i-a transmis banii lui ***** l-a întrebat pe MalaireuToader despre aceasta, care i-a comunicat că, nu cunoaște, însă dacă a dat banii, atunci să mai aștepte.

A relatat că, anterior nu au avut discuții referitor la permisul de conducere și nu l-a întrebat pe inculpat de ce nu a reușit să o ajute pe *****. Nu a avut vre-un interes și a indicat că, ***** l-a rugat doar să îi facă cunoștință cu *****. ***** i-a comunicat că, vrea să îi restituie banii și a avut nevoie de bani pentru tatăl său, care era bolnav de cancer.

Suplimentar a indicat că, nu a auzit niciodată ca ***** să facă permisul de conducere.

Necătfînd la faptul că inculpatul ***** în ședința de judecată și-a recunoscut vinovăția parțial, faptul comiterii acțiunilor infracționale imputate ultimului este dovedită prin următoarele mijloace de probă administrate în cadrul cercetării judecătorești:

-Procesul-verbal de primire a denunțului din *****, în care ***** a relatat referitor la acțiunile ilegale ale cet. ***** . (f.d.6)

-Procesul-verbal de examinare a obiectului din 2*****, prin care a fost examinat, CD-ul prezentat de ***** , ce conține înregistrări audio și imagini a comunicărilor telefonice cu ***** . (f.d.9-34)

- Proces-verbal din** ***** de ridicare a actelor de școlarizare de la ***** . (f.d.37)
- Procesul-verbal de examinare din** ***** , prin care au fost examinate documentele de școlarizare la școala-auto și examinare la ***** . (f.d.46)
- Procesul-verbal de examinare a obiectului din** ***** , prin care a fost examinat telefonul mobil a cet. ***** , ce conține corespondența prin „Viber” a comunicărilor telefonice cu ***** . (f.d.48)
- Proces-verbal din** ***** privind interceptarea și înregistrarea comunicărilor telefonice efectuate de către cet. ***** de la numărul de telefon *****; (f.d.81-91)
- Documentele electronice**, rezultate în urma interceptării comunicărilor telefonice a cet. ***** la numărul de telefon ***** , ce se conțin în mapa „*****”, care este înscrisă pe CD-ul cu numărul de inventar ***** , conform ordonanței din ***** (f.d.99-100)
- Fișierele cu denumirea Voce ***** de fotografii** ce se conțin în mapa cu denumirea „Foto”, cu dimensiunea de 5,60 mb, ce conțin informația privind convorbirile efectuate de către ***** și ***** , transcrise pe un purtător de informații de tip CD-R, de model „Omega”, conform ordonanței din 29.03.2018. (f.d.35)
- Copiile autentificate documentelor, anexa la formularul ***** din ******* conform căruia ***** a susținut proba teoretică, cu calificativul „respins”, pe o filă; Anexa la formularul ***** din ***** , conform căruia ***** a susținut proba teoretică, cu calificativul „admis”, pe o filă; Copia buletinului cet. ***** pe o filă; Anexa la formularul ***** din ***** , conform căruia ***** a susținut proba teoretică, cu calificativul „respins”, pe o filă; Fișa de școlarizare pentru conducerea autovehiculelor nr*****a cet. ***** , pe o filă; Avizul consultativ narcologic nr. ***** din ***** a cet. ***** , pe o filă; Adeverința medicală nr. ***** din ***** , a cet. ***** pe o filă; Recipisă întocmită și semnată de ***** la ***** , precum că se obligă să-i restituie lui ***** până la ***** , bani în sumă de ***** pe verso căreia este copia buletinului lui ***** , pe o filă, conform ordonanței din ***** .(f.d.47)
- **Informația extrasă de pe pagina oficială a *******, referitoare la cursul valutar pentru data de ***** , pe o filă, conform ordonanței din ***** . (f.d.61)
- **Corpul delict-** O bancnotă cu valoarea nominală de 50 euro cu seria și nr. *****împachetat într-un plic de culoare albă.

Încadrarea juridică a faptei:

Analizând în ședință de judecată ansamblul probator cercetat în mod coroborat și în interconexiunea lor, instanța de judecată consideră dovedită integral vina inculpatului ***** în comiterea infracțiunii prevăzută de art. 326 alin.(1) Cod Penal al RM, adică *Pretinderea și primirea, personal de bani, pentru sine de către o persoană care susține că are influență asupra unei persoane publice, pentru a-l face să îndeplinească o acțiune în exercitarea funcției sale, indiferent dacă asemenea acțiuni au fost sau nu săvârșite.*

Astfel, conform art. 14 alin.(1) al Codului Penal al RM, infracțiunea este o faptă (acțiune sau inacțiune) prejudiciabilă, prevăzută de legea penală, săvârșită cu vinovăție și pasibilă de pedeapsă penală.

De asemenea, potrivit reglementărilor în vigoare stabilirea vinovăției unei persoane în comiterea unei fapte infracționale are loc în baza unor probe care urmează a fi colectate, administrate și cercetate de organele competente.

Conform art.101 alin.(1), (2) CPP al RM – fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din

punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

Potrivit alin.(4) art.100 CPP al RM, toate probele administrate în cauza penală vor fi verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv. Verificarea probelor constă în analiza probelor administrate, coroborarea lor cu alte probe, administrarea de noi probe și verificarea sursei din care provin probele, în conformitate cu prevederile prezentului cod, prin procedee probatorii respective.

În corespundere cu art.93 alin.(1) CPP RM, „Probele sînt elemente de fapt dobîndite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, precum și la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei”.

În virtutea dispoziției legale indicate la art. 384 alin.(1) CPP RM, instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal.

În contextul enunțat, urmează a fi relevat că în privința inculpatului, *****, a fost înaintată învinuirea pe faptul comiterii infracțiunii prevăzute de art. 326 alin.(1) Cod penal pe faptul pretinderii și primirii de la ***** a sumei de 350 euro, primul susținînd că are influență asupra unor persoane publice pentru promovarea cu succes a examenelor de către ***** la subdiviziunile Direcției calificare a conducătorilor auto, pentru obținerea permisului de conducere auto pentru categoria ”B”.Urmărirea penală s-a derulat cu respectarea legislației procesual penale în vigoare. La fel, prin prisma art. 6 alin. (3) a Convenției pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, inculpatului i-a fost adus la cunoștință atît natura și cauza acuzației, cît și probele pe care se fundamentează acuzația, precum și calificarea juridică care a fost dată faptelor săvîrșite de acesta într-o manieră detaliată prin rechizitoriile întocmite și primite de aceștia contra semnătură pe fiecare cauză penală în parte.

De asemenea, instanța de judecată reține că la adoptarea sentinței, potrivit prevederilor art.385 alin.(1) CPP RM, chestiunile pe care trebuie să le soluționeze instanța de judecată la adoptarea sentinței

La adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate:

- 1) dacă a avut loc fapta de săvîrșirea căreia este învinuit inculpatul;
- 2) dacă această faptă a fost săvîrșită de inculpat;
- 3) dacă fapta întrunește elementele infracțiunii și de care anume lege penală este prevăzută ea;
- 4) dacă inculpatul este vinovat de săvîrșirea acestei infracțiuni;
- 5) dacă inculpatul trebuie să fie pedepsit pentru infracțiunea săvîrșită;
- 6) dacă există circumstanțe care atenuază sau agravează răspunderea inculpatului și care anume;
- 7) ce măsură de pedeapsă urmează să fie stabilită inculpatului, luînd în considerare și recomandările serviciului de resocializare, dacă o asemenea anchetă a fost efectuată;
- 8) dacă măsura de pedeapsă stabilită inculpatului trebuie să fie executată de inculpat sau nu;
- 9) tipul penitenciarului în care urmează să execute pedeapsa închisorii;
- 10) dacă trebuie admisă acțiunea civilă, în folosul cui și în ce sumă;
- 11) dacă trebuie reparată paguba materială atunci cînd nu a fost intentată acțiunea civilă;
- 12) dacă urmează să fie ridicat sechestrul asupra bunurilor;

13) ce trebuie să se facă cu corpurile delictive;
14) cine și în ce proporție trebuie obligat să plătească cheltuielile judiciare;
15) dacă urmează să fie revocată, înlocuită sau aplicată o măsură preventivă în privința inculpatului;

16) dacă în privința inculpatului recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii urmează să fie aplicat tratament medical forțat de alcoolism sau narcomanie.

În conformitate cu art. 51 alin. (1) Cod Penal al RM, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componența infracțiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.

În sensul precizării componenței de infracțiune, legiuitorul a statuat la art. 52 Cod Penal al RM se consideră componență a infracțiunii totalitatea semnelor obiective și subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracțiune concretă. Componența infracțiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracțiunii potrivit unui articol concret din prezentul cod.

Potrivit art. 113 Cod Penal al RM, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală. Calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală și de către judecători. "Instanța de judecată relevă că în cauza „Kokkinakis vs Grecia din 25.05.1993” CtEDO a statuat că " (...) o infracțiune trebuie să fie definită clar prin lege.

Această condiție va fi îndeplinită atunci când individul poate să știe, pornind de la prevederea normei pertinente și la nevoie cu ajutorul interpretării ce-i este data în jurisprudență, ce acte și omisiuni sunt de natură să-i angajeze răspunderea penală.

Cu referire la componența de infracțiune prevăzută de art. 326 alin.(1) Cod Penal urmează a fi relatat că aceasta presupune existența următoarelor elemente constitutive:

1. Componența de infracțiune prevăzută la art. 326 alin.(1) CP RM are ca obiect juridic principal relațiile sociale, care reglementează buna desfășurare a activității de serviciu, care este incompatibilă cu bănuiala că funcționarii pot fi influențați în exercitarea atribuțiilor lor.

Obiectul material sau imaterial al infracțiunii prevăzute la art. 326 alin.(1) Cod Penal, îl reprezintă bani, titluri de valoare, alte bunuri sau avantaje patrimoniale, serviciile, bunurile sau avantajele necuvenite persoanei cu funcție de răspundere. Este important, ca foloasele pretense, acceptate și primite de făptuitor să fie necuvenite, care constituie o remunerație pentru intervenția făptuitorului pe lîngă funcționar pentru ca acesta să îndeplinească ori să nu-și îndeplinească acțiunile ce intră în obligația lui de serviciu.

Astfel, ***** prin acțiunile sale a atentat la relațiile sociale cu privire la buna desfășurare a activității de serviciu în sfera publică și anume a pretins și primit, de la ***** bani în sumă de 350 euro, primul susținînd că are influență asupra unor persoane publice pentru promovarea cu succes a examenelor de către ***** la subdiviziunile Direcției calificare a conducătorilor auto, pentru obținerea permisului de conducere auto pentru categoria ”B”.

Latura obiectivă a traficului de influență se realizează prin pretinderea, acceptarea sau primirea unor sume de bani, bunuri sau alte avantaje, de daruri transmise direct sau indirect cu scopul determinării unui funcționar să îndeplinească ori să nu îndeplinească un act ce intră în atribuțiile sale de serviciu.

Astfel, acțiunea prejudiciabilă prevăzută la art.326 Cod penal cunoaște următoarele trei modalități normative cu caracter alternativ:

- 1) pretinderea de bani, titluri de valoare, servicii, privilegii, alte bunuri sau avantaje, ce nu i se cuvin făptuitorului;
- 2) acceptarea de bani, titluri de valoare, servicii, privilegii, alte bunuri sau avantaje, ce nu i se cuvin făptuitorului;
- 3) primirea de bani, titluri de valoare, servicii, privilegii, alte bunuri sau avantaje, ce nu i se cuvin făptuitorului.

Pretinderea constă într-o cerere, solicitare insistentă ori într-o pretenție vizând obiectul remunerării ilicite, care se poate manifesta verbal, în scris sau în formă concludentă, fiind inteligibilă pentru cel cărui i se adresează, indiferent dacă a fost satisfăcută sau nu. În cazul pretinderii, inițiativa aparține în exclusivitate coruptului, adică persoanei publice ori persoanei publice străine, funcționarului internațional ori persoanei cu funcție de demnitate publică. Indiferent dacă este expresă sau aluzivă, pretinderea remunerației ilicite trebuie să fie univocă, manifestând intenția coruptului de a condiționa de ea conduita legată de obligațiile sale de serviciu.

Primirea înseamnă luarea în posesie, obținerea, încasare de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului de la corupător (sau de la un terț ce acționează în numele acestuia) și nu se limitează neapărat la preluarea manuală de către corupt a obiectului remunerației ilicite. Primirea poate fi realizată și prin lăsarea bunurilor ce constituie remunerația ilicită într-un loc indicat de către corupător, de unde se vor putea prelua oricând de către corupt.

Astfel, raportând prevederile legiuitorului asupra circumstanțelor cauzei instanța de judecată constată cu certitudine că acțiunile inculpatului ***** întrunesc latura obiectivă a infracțiunii prevăzute la art.326 Cod penal.

Respectiv în speță latura obiectivă s-a manifestat prin pretinderea și primirea de către ***** de la ***** bani în sumă de 350 euro, primul susținând că are influență asupra unor persoane publice pentru promovarea cu succes a examenelor de către ***** la subdiviziunile Direcției calificare a conducătorilor auto, pentru obținerea permisului de conducere auto pentru categoria ”B”.

Ca urmare a celor relatate, instanța de judecată reține că în speță s-a constatat că, în luna octombrie 2017 cet.***** a absolvit școala auto din cadrul ***** după care a susținut proba teoretică la *****

Conform Anexei la formularul nr. ***** din ***** , ***** a susținut proba teoretică a examenului de obținere a permisului de conducere pentru categoria ***** , cu calificativul „Admis”.

***** în cadrul discuției cu colegul său de serviciu, *****r, i-a comunicat acestuia că intenționează să suțină proba practică a examenului de obținere a permisului de conducere pentru categoria ”*****”

Ulterior, ***** prin intermediul lui *****r a făcut cunoștință cu un prieten al ultimului și anume cu *****.

La 10.11.2017, ***** l-a telefonat pe ***** și în cadrul unor discuții, ***** a susținut că poate să promoveze examenul pentru ca ***** să obțină permisul de conducere pentru categoria ”B” la ***** din cadrul *****”, iar în acest sens este necesară suma de 400 euro, dar pe ***** o poate ajuta doar pentru 350 euro.

În continuare, la ***** în apropierea cantinei de pe *****unde lucrează în calitate de bucătar ***** , ea s-a întâlnit cu cet. ***** , care susținând că are influență asupra unor persoane

din cadrul ***** fără să dea careva nume, a pretins personal și a primit bani în sumă de 350 euro, care conform cursului valutar oficial la ***** constituiau echivalentul a 7171 lei, pentru promovarea cu succes a probei practice a examenului de obținere a permisului de conducere pentru categoria "B" de către*****

Ulterior, ***** nu a susținut examenul de obținere a permisului de conducere pentru categoria"B", respectiv, la 13.02.2018, ***** în cadrul unei discuții cu ***** , i-a solicitat acestuia să-i restituie banii și actele de școlarizare, iar ***** la rîndul său a scris o recipisă precum că îi va restitui banii în sumă de 7 000 lei pînă la *****.

La 07.03.2018 în jurul orelor 08:40, aflîndu-se în mun. Chișinău, în apropierea cantinei, de pe str***** , unde activează în calitate de bucătar ***** , i-a restituit ultimei o bancnotă cu valoarea nominalului de 50 euro, cu nr*****

Acest fapt rezultă din declarațiile martorului ***** , care a declarat în ședința de judecată fiind audiată sub jurămint că, i-a transmis lui ***** suma de 350 euro pentru a o ajuta să susțină cu succes examenul pentru a obține permisul de conducere, iar după ce a primit banii, inculpatul se eschiva de la discuții și întâlniri și nu a organizat susținerea examenului invocînd diferite motive. Mai mult decît atît, ***** a susținut că, ***** i-a comunicat că inculpatul i-a spus că, are un cumătru de al tatălui său, care o va ajuta.

La fel, vinovăția inculpatului rezultă și din înscrisurilor anexate la materialele dosarului și anume din procesul-verbal de examinare a obiectului din 2***** , procesul-verbal de examinare a obiectului din ***** , obiect al examinării fiind documentele de școlarizare la școala auto și examinare la*****procesul-verbal din ***** privind interceptarea și înregistrarea convorbirilor telefonice efectuate de către ***** de la numărul de telefon***** , precum și documentele electronice rezultate în urma interceptării convorbirilor telefonicea cet.***** fișierele și fotografiile ce conțin informații privind convorbirile dintre ***** și *****.

În plus, din înregistrările audio ascultate în ședința de judecată, rezultă că inculpatul, ***** a solicitat și a primit o sumă de bani de la ***** pentru perfectarea permisului de conducere, comunicîndu-i că cunoaște o persoană la Agenția Servicii Publice, cu care se află în relații de rudenie.

La acest capitol notăm că, în ședința de judecată, inculpatul, ***** a indicat că, a făcut cunoștință cu ***** prin intermediul unui prieten. Aceasta l-a telefonat și i-a comunicat că are nevoie să susțină proba practică la ***** A indicat că i-a cerut acesteia suma de 350 euro,***** i-a transmis banii în cantina în care activa aceasta, în regiunea*****

La fel, inculpatul a indicat că, cunoștea în anul 2015-2016 o doamnă care făcea asigurări, ajuta la perfectarea permisului de conducere.

Totodată, instanța de judecată indică că, infracțiunea prevăzută la art.326 alin.(1) CP RM este săvîrșită dacă sunt întrunite următoarele cerințe:

- a) făptuitorul are influență sau lasă să creadă că, are influență asupra unui funcționar, care urmează să-și îndeplinească ori să nu-și îndeplinească atribuțiile de serviciu;
- b) făptuitorul promite intervenția sa pe lîngă un funcționar spre a-l determina să facă sau să nu facă un act care depinde de funcțiile lui de serviciu;
- c) acțiunea pe care trebuie să o facă funcționarul în folosul persoanei interesate trebuie să urmeze după acțiunile făptuitorului care a promis, a pretins, a acceptat și a primit bani, bunuri etc.

La acest capitol, subliniem că pe parcursul examinării cauzei penale s-a probat faptul că, inculpatul, ***** i-a comunicat martorului, ***** că are influențe asupra unor funcționari din

cadrul ***** Totodată, acesta a declarat în ședință că cunoștea în anul 2015-2016 o doamnă care făcea asigurări, ajută la perfectarea permisului de conducere.

În acest context, instanța de judecată va respinge alegațiile părții apărării că în speță nu se întrunesc elementele componente art. 326 alin.(1) Cod penal și al art. 190 Cod penal.

Latura subiectivă a infracțiunii de trafic de influență se exprimă prin intenția directă, adică făptuitorul își dădea seama de caracterul prejudiciabil a acțiunilor sale, a prevăzut urmările și a dorit survenirea acestora.

În acest context, reținem că, făptuitorul determină funcționarul să facă sau să nu facă, să obțină sau să întârzie un act ce intră în atribuțiile sale de serviciu, însă nu este necesar ca acest scop să fie realizat, fiind suficient că, făptuitorul a urmărit acest scop sau a acceptat la momentul primirii sau pretinderii bani, bunuri, etc.

Este de remarcat, că din materialele cauzei penale cercetate în instanța de judecată, cât și din declarațiile martorilor ***** și ***** date în ședința de judecată, precum și din declarațiile inculpatului *****, ultimul își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, a prevăzut urmările ei prejudiciabile și a dorit în mod conștient survenirea acestora și anume să pretindă și să primească de la ***** suma de 350 euro, susținând că, are influență asupra unor persoane publice pentru promovarea cu succes a examenelor de către ***** la subdiviziunile ***** pentru obținerea permisului de conducere auto pentru categoria „B”.

Or, acest fapt rezultă și din declarațiile inculpatului date în ședința de judecată referitor la faptul că, a pretins și primit de la ***** că o va ajuta să susțină cu succes examenul, luând banii pentru că tatăl său este bolnav de cancer, cu gândul că îi va restitui cât mai repede posibil, or acest fapt contravine materialelor cauzei penale.

Subiectul infracțiunii prevăzute la art. 326 alin.(1) Cod Penal al RM, poate fi orice persoană fizică responsabilă, care a atins vârsta de 16 ani.

Astfel, materialele cauzei confirmă cert că de la bun început intențiile și acțiunile inculpatului au fost îndreptate spre pretinderea și primirea sumei de 350 euro pentru a influența careva persoane publice pentru promovarea cu succes a examenelor de către ***** la subdiviziunile Direcției calificarea a conducătorilor auto, pentru obținerea permisului de conducere auto pentru categoria „B”.

Ca urmare, instanța apreciază că probele administrate în cauză dovedesc indubitabil că sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii de trafic de influență prevăzută la art. 326 alin.(1) Cod Penal al RM.

În acest context, instanța de judecată va emite o sentință de condamnare.

Potrivit prevederilor art.389 alin.(1) CPP al RM, „Sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată”.

Conform alin.(2) CPP al RM, „Sentința de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri sau, în mod exclusiv ori în principal, pe declarațiile martorilor depuse în timpul urmăririi penale și citite în instanța de judecată în absența lor.”

În această succesiune, instanța accentuează că în cauza Telfher versus Austria (hotărârea din 20 martie 2001) CtEDO a statuat ca o condamnare în lipsa probelor convingătoare de vinovăție constituie o încălcare a art.6 §2 din CEDO.

Aplicarea pedepsei penale față de ** în baza art. 326 alin.(1) Cod penal:***

Instanța la individualizarea, stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpatului, *****, ține cont de prevederile art. 7, 61, 75 Cod Penal și anume de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori

agradează răspunderea, de condițiile de viață ale familiei acestuia precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

În același context reținem prevederile art 61 alin.(1) Cod Penal al RM, conform căruia pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor.

Iar potrivit alin.(2) al aceleiași dispoziții legale, pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Conform art. 75 alin (1) al Codului Penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Iar potrivit alin.(2) al aceleiași dispoziții legale, în cazul alternativelor de pedeapsă prevăzute pentru infracțiunea săvârșită, pedeapsa cu închisoare are un caracter excepțional și se aplică atunci când gravitatea infracțiunii și personalitatea infractorului fac necesară aplicarea pedepsei cu închisoare, iar o altă pedeapsă este insuficientă și nu și-ar atinge scopul. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei. Caracterul excepțional la aplicarea pedepsei cu închisoare urmează a fi argumentat de către instanța de judecată.

Urmează a fi notat că, potrivit pct. 1 al Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 8 din 11.11.2013 cu privire la unele chestiuni ce vizează individualizarea pedepsei penale, prin criteriile de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele de care instanța de judecată este obligată să se conducă în procesul stabilirii pedepsei și la aplicarea ei persoanei vinovate de săvârșirea infracțiunii. Individualizarea pedepsei constă în obligațiunea instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și a pedepsei penale. Pedeapsa este echitabilă, când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale. Adică a drepturilor și intereselor victimei, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune.

În același context, pct. 11 al Hotărârii nominalizate statuează că instanțele de judecată trebuie să studieze multilateral, în deplină măsură și obiectiv, toate circumstanțele și datele care caracterizează atât negativ, cât și pozitiv persoana inculpatului și care au o importanță esențială pentru stabilirea categoriei și mărimii pedepsei.

Astfel, notăm că pedeapsa penală este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum și de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că, o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere înțelege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

Legalitatea pedepsei impune instanței obligația de a stabili pedeapsa în limitele fixate în Partea Specială și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții Generale a CP.

Iar individualizarea pedepsei constă în obligația instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului, necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și pedepsei penale.

După această clarificare, instanța accentuează că pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului Penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Limitele termenelor de pedeapsă, prevăzute în partea specială, sunt determinate de încadrarea juridică a faptei și reflectă gravitatea infracțiunii săvârșite. Gravitatea acesteia constă în modul și mijloacele de săvârșire a faptei, de scopul urmărit, de împrejurările în care fapta a fost comisă, de urmările produse sau care s-ar fi putut produce.

În contextul enunțat instanța de judecată menționează că pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizate în așa fel încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.

Cuantumul pedepsei, în afară de gravitatea infracțiunii săvârșite, se stabilește având în vedere persoana celui vinovat, care include date privind gradul de dezvoltare psihică, situația materială, familială sau socială, prezența sau lipsa antecedentelor penale, comportamentul inculpatului pînă sau după săvârșirea infracțiunii, deci este vorba de personalitatea infractorului.

La aplicarea pedepsei, instanța de judecată conchide că, conform prevederilor art. 76, 77 CP RM, careva circumstanțe atenuante sau agravante, de către instanța de judecată nu au fost reținute.

Circumstanțe excepționale care ar determina liberarea de răspundere penală a inculpatului în baza art. 55 CP, instanța de judecată nu a stabilit.

După această denotație, instanța de judecată conchide că la stabilirea pedepsei penale, va ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite - inculpatul a comis o infracțiune mai puțin gravă, de persoana inculpatului, care anterior a fost condamnat pentru comiterea infracțiunii prevăzută de art. ****Cod Penal, la o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de **** cu privarea de dreptul de a exercita o activitate economico-financiară pe un termen de 1 an.

Totodată, se reține că legiuitorul estimînd în abstracto pericolul social al infracțiunii înscrinate de art. 326 alin.(1) Cod Penal, a stabilit în calitate de sancțiune, pedeapsa sub formă de amendă în mărime de la 2000 la 3000 unități convenționale sau cu închisoare de pînă la 5 ani, iar persoana juridică se pedepsește cu amendă în mărime de la 4000 la 6000 unități convenționale cu privarea de dreptul de a exercita o anumită activitate.

În acest context, notăm că, din prevederile art.78 Cod Penal rezultă că mecanismul influenței circumstanțelor atenuante și agravante asupra pedepsei penale se exprimă prin influența lor asupra gradului prejudiciabil al infracțiunii și/sau asupra pericolului social al persoanei vinovatului, precum și prin efectele pe care aceste circumstanțe le au la stabilirea pedepsei. Astfel dacă într-o cauză penală sunt prezente exclusiv doar circumstanțe atenuante, acest fapt conduce la faptul că mărimea pedepsei stabilite trebuie să fie mai aproape de limita minimă prevăzută pentru pedeapsa respectivă de sancțiunea normei Părții Speciale a CP și invers în cazul în care într-o cauză penală sunt prezente exclusiv circumstanțe agravante sau acestea prevalează din punct de vedere calitativ față de circumstanțele atenuante, atunci mărimea pedepsei stabilite trebuie să fie mai aproape de limita maximă a pedepsei prevăzute de sancțiunea normei Părții Speciale a CP.

În acest sens, instanța de judecată consideră că scopul educativ și preventiv al pedepsei aplicate în cauza penală dată în privința lui ***** poate fi atinsă prin aplicarea unei pedepse penale sub formă de amendă.

Corpurile delictive:

Conform art. 158 alin.(1) al CPP al RM, corpuri delictive sînt recunoscute obiectele în cazul în care există temeieri de a presupune că ele au servit la săvîrșirea infracțiunii, au păstrat asupra lor urmele acțiunilor criminale sau au constituit obiectivul acestor acțiuni, precum și bani sau alte valori ori obiecte și documente care pot servi ca mijloace pentru descoperirea infracțiunii, constatarea circumstanțelor, identificarea persoanelor vinovate sau pentru respingerea învinuirii ori atenuarea răspunderii penale.

Iar potrivit art. 162 alin.(1) CPP al RM, în cazul în care procurorul dispune încetarea urmăririi penale sau în cazul soluționării cauzei în fond, se hotărăște chestiunea cu privire la corpurile delictive. În acest caz:

1) uneltele care au servit la săvîrșirea infracțiunii vor fi confiscate și predate instituțiilor respective sau nimicite;

2) obiectele a căror circulație este interzisă vor fi predate instituțiilor respective sau nimicite;

3) lucrurile care nu prezintă nici o valoare și care nu pot fi utilizate vor fi distruse, iar în cazurile în care sînt cerute de persoane ori instituții interesate, ele pot fi remise acestora;

4) banii și alte valori dobîndite pe cale criminală sau asupra cărora au fost îndreptate acțiunile criminale se restituie proprietarului sau, după caz, se trec în venitul statului. Celelalte obiecte se predau proprietarilor legali, iar dacă aceștia nu sînt identificați, se trec în proprietatea statului. În caz de conflict referitor la apartenența acestor obiecte, litigiul se soluționează în ordinea procedurii civile. Banii marcați, asupra cărora au fost îndreptate acțiunile criminale, se trec în venitul statului, iar echivalentul lor se restituie proprietarului de la bugetul de stat;

5) documentele care constituie corpuri delictive rămîn în dosar pe tot termenul de păstrare a lui sau, la solicitare, se remit persoanelor interesate;

Conform prevederilor art. 106 alin.(1) Cod Penal, confiscarea specială constă în trecerea, forțată și gratuită, în proprietatea statului a bunurilor indicate la alin.(2). În cazul în care aceste bunuri nu mai există, nu pot fi găsite sau nu pot fi recuperate, se confiscă contravaloarea acestora.

Iar în virtutea prevederilor alin.(2) al aceleiași prevederi legale, sînt supuse confiscării speciale bunurile (inclusiv valorile valutare):

a) utilizate sau destinate pentru săvîrșirea unei infracțiuni;

b) rezultate din infracțiuni, precum și orice venituri din valorificarea acestor bunuri;

c) date pentru a determina săvîrșirea unei infracțiuni sau pentru a-l răsplăti pe infractor;

e) deținute contrar dispozițiilor legale;

f) convertite sau transformate, parțial sau integral, din bunurile rezultate din infracțiuni și din veniturile de la aceste bunuri;

g) care constituie obiectul infracțiunilor de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului.

Confiscarea reprezintă o sancțiune aplicată proprietarului pentru săvîrșirea unei infracțiuni penale în conformitate cu normele Codului penal sau a unei contravenții administrative. Măsura de siguranță a confiscării speciale, se dispune, numai în cazul în care se dovedește că acesta a servit efectiv la realizarea laturii obiective a infracțiunii incriminate.

La caz instanța de judecată a constatat că, prin ordonanța din ***** a fost recunoscut ca corp delict și anexat la materialele cauzei penale: o bancnotă cu nominalul de 50 euro, seria și

numărul ***** care sunt împachetați într-un plic de cancelarie pe care este aplicată inscripția *****Plic ce conține mijloace bănești în sumă de 50 euro ridicați de la *****”, care este sigilat cu amprenta ștampilei *****pentru pachete și semnat de participanți.

Astfel, în virtutea prevederii legale citate mai sus, instanța conchide ca corpul delict sub forma: o bancnotă cu nominalul de 50 euro, seria și numărul ***** care sunt împachetați într-un plic de cancelarie pe care este aplicată inscripția *****Plic ce conține mijloace bănești în sumă de 50 euro ridicați de la *****”, urmează a le confisca în contul statului, ca obiecte care au servit la săvârșirea infracțiunii.

Iar conform prevederilor art. 106 alin. (2) lit.b) Cod penal, se dispune confiscarea de la inculpatul, ***** în beneficiul statului, contravaloarea (echivalentul) a sumei de 300 (trei sute) euro, în lei MD conform cursului oficial al ***** la data executării sentinței ca valori valutare rezultate din săvârșirea infracțiunii de trafic de influență.

În conformitate cu art.384-385, 389, 392-395, 397 CPP RM, instanța de judecată,

H O T Ă R Ă Ș T E :

***** se recunoaște vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art.326 alin.(1) Cod Penal și se condamnă pentru fapta săvârșită.

Se aplică față de ***** pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 326 alin.(1) Cod penal al Republicii Moldova, o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 2200(două mii două sute) u.c. ceea ce constituie 110 000(o sută zece mii) lei.

Conform art. 64 alin.(3¹) Cod penal, se explică cet. ***** dreptul să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plătește în cel mult 3 zile lucrătoare din momentul în care hotărârea devine executorie. În acest caz, se consideră că sancțiunea amenzii este executată integral.

Se aplică față de ***** măsura preventivă obligarea de a nu părăsi țara pînă la rămînerea definitivă a sentinței

Conform prevederilor art. 106 alin. (2) lit.b) Cod penal, se dispune confiscarea de la inculpatul, ***** în beneficiul statului, contravaloarea (echivalentul) a sumei de 300 (trei sute) euro, în lei MD conform cursului oficial al ***** la data executării sentinței ca valori valutare rezultate din săvârșirea infracțiunii de trafic de influență.

Conform 106 alin.2 lit.a) Cod penal , art. 162 alin. (1) pct.1) Cod de procedură penală, corpul delict, o bancnotă cu nominalul de 50 euro cu seria și nr. ***** a le confisca în contul statului, ca obiecte care au servit la săvârșirea infracțiunii.

O copie de pe sentință se expediază pentru cunoștință Agenției Servicii Publice.

Sentința cu drept de atac în ordine de apel la Curtea de Apel Chișinău în termen de 15 zile prin intermediul Judecătoriei Chișinău(sediul Centru).

***Președintele ședinței,
Judecător***

Maria Frunze